

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Pr 150132 23 Pžp
Brčko, 14.02.2023. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Iljo Klaić, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenog M.Đ. iz B., kao odgovornog lica u pravnom licu „P.B.B.Đ.M.“, pol. org. B., zbog prekršaja iz člana 45. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 22/16 i 50/18), odlučujući o žalbi okrivljenog izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Pr 150132 22 Pr od 22.12.2022. godine, donio je dana 14.02.2023. godine slijedeće

R J E Š E N J E

Odbija se kao neosnovana žalba okrivljenog M.Đ. iz B., kao odgovornog lica u pravnom licu „P.B.B.Đ.M.“ pol. org. B. izjavljena protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 150132 22 Pr od 22.12.2022. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 150132 22 Pr od 22.12.2022. godine, okrivljeni M.Đ. iz B., oglašen je odgovornim da je, kao odgovorno lice u pravnom licu „P.B.B.Đ.M.“, pol. org. B., radnjama opisanim u izreci navedenog rješenja, počinio prekršaj iz člana 45. stav 3., kažnjiv po članu 64. stav 2. Zakona o računovodstvu i reviziji u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, pa mu je sud, primjenom navedenog zakonskog propisa i članova 6., 11. stav 1. tačka a) i člana 12. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 24/07, 6/12, 11/12, 29/16 i 6/22), izrekao novčanu kaznu u iznosu od 150,00 KM (stotinupedesetkonvertibilnihmaraka).

Istim rješenjem okrivljeni je obavezan da plati troškove prekršajnog postupka u iznosu od 50,00 KM (pedesetkonvertibilnihmaraka).

Novčanu kaznu i troškove prekršajnog postupka okrivljeni je dužan platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti rješenja, a ukoliko ih ne plati u ostavljenom roku, isti će biti naplaćeni prinudnim putem.

Protiv navedenog rješenja žalbu je blagovremeno podnio okrivljeni M.Đ. iz B., kao odgovorno lice u pravnom licu „P.B.B.Đ.M.“ pol. org. B. (u daljem tekstu okrivljeni), zbog „pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnih propisa“, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine „uvaži njegove razloge koje u žalbi navodi i oslobodi ga odgovornosti za prekršaj koji mu se stavlja na teret“.

Poreska uprava Direkcije za finansije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ovlašteni organ) u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbenih navoda okrivljenog, te predlaže da se žalba žalitelja odbaci kao neosnovana i da sud izrekne kaznu u skladu sa zakonom.

Ovaj sud je ispitao prvostepeno rješenje u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), a u vezi sa članom 9. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti da li je na štetu okrivljenog povrijeđen materijalni propis o prekršaju i odlučio je kao u izreci ovog rješenja, a iz slijedećih razloga:

Žalba okrivljenog je neosnovana.

U pretežnom dijelu žalbe okrivljeni ukazuje na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, navodima u kojima prije svega daje svoju analizu iskaza svjedoka M.L., a potom ukazuje i na okolnosti zbog kojih smatra da je na vrijeme predao finansijski i godišnji izvještaj, odnosno, da je zbog promjene rukovodstva u ovlaštenom organu zauzet drugačiji stav, kada je u pitanju predavanje pomenutih izvještaja, što je po njegovom mišljenju dovelo do toga da kao odgovorno lice u ovom prekršajnom postupku bude kažnjen.

Međutim, valja ukazati da je te navode okrivljeni mogao isticati sa uspjehom samo tokom prvostepenog postupka, jer shodno odredbi člana 68. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine „pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje“ nije propisano kao žalbeni osnov zbog kojeg se može izjaviti žalba protiv prvostepenog rješenja o prekršaju, zbog čega ni ovaj sud ne može tokom žalbenog postupka u tom dijelu ispitivati pravilnost prvostepenog rješenja.

Nadalje, neosnovano okrivljeni u žalbi ističe da je prvostepeni sud pogrešno primijenio materijalni propis budući da se „retroaktivno primjenjuje nova politika u primjeni propisa do koje je došlo od strane novog rukovodstva ovlaštenog organa, a što se može zaključiti i iz iskaza ranijeg direktora ovlaštenog organa“.

Naime, odredbom člana 45. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine (Rokovi za predaju polugodišnjih i godišnjih finansijskih izvještaja, godišnjih izvještaja o poslovanju i konsolidovanih finansijskih izvještaja) propisano je da se godišnji finansijski izvještaji i godišnji izvještaji o poslovanju predaju najkasnije 60 dana po završetku poslovne godine za prethodnu godinu. Dakle, shodno navedenoj zakonskoj odredbi obaveza okrivljenog kao odgovornog lica u pravnom licu je bila da godišnji finansijski izvještaj i godišnji izvještaj o poslovanju za 2021. godinu ovlaštenom organu preda najkasnije do 01.03.2022. godine.

S obzirom da je u toku prvostepenog postupka iz materijalnih dokaza dostavljenih od strane ovlaštenog organa na nesumnjiv način utvrđeno da okrivljeni godišnji finansijski izvještaj i godišnji izvještaj o poslovanju za 2021. godinu nije predao do 01.03.2022. godine, odnosno, da je iste preporučenom pošiljkom poslao dana 23.03.2022. godine, a ovlašteni organ zaprimio dana 24.03.2022. godine, onda je po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud pravilno primijenio odredbe Zakona o računovodstvu i reviziji u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine kada je u pitanju prekršaj koji je ovlašteni organ prekršajnim nalogom okrivljenom stavio na teret, budući da su se u radnjama okrivljenog ostvarila obilježja bića prekršaja iz člana 45. stav 3. pomenutog Zakona, za koji ga je u konačnom sud i oglasio odgovornim.

S tim u vezi, sa aspekta prekršajne odgovornosti okrivljenog irelevantni su navodi kojima ponovno insistira na tome da je postojao usmeni nalog tadašnjeg direktora ovlaštenog organa vezan za produženje roka za predavanje finansijskih izvještaja i godišnjih izvještaja o poslovanju, budući da ovakva odluka, kako je to tadašnji direktor M.L. prilikom davanja iskaza na usmenom pretresu i potvrdio, nikada nije donesena u pismenoj formi, niti osnov za donošenje iste, u smislu derogiranja zakonom propisane obaveze iz odredbe člana 45. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziju u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, postoji u relevantnim zakonskim propisima, a što je pravilno zaključio i prvostepeni sud.

Prilikom navođenja žalbenih osnova okrivljeni nije naveo da prvostepeno rješenja pobija i zbog odluke o sankciji, ali kako iz sadržine žalbe proizilazi da isto pobija i iz navedenog osnova, ovaj sud je preispitao i odluku o sankciji koju je prvostepeni sud izrekao okrivljenom M.Đ. U vezi sa navedenim, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud izvršio pravilan izbor vrste i visine prekršajne sankcije, s obzirom da je za predmetni prekršaj za koji je okrivljeni oglašen odgovornim, shodno odredbi člana 64. stav 2. Zakona o računovodstvu i reviziji u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, propisana novčana kazna u rasponu od 500,00 do 3.000,00 KM. Dakle, sud je okrivljenom izrekao novčanu kaznu ispod zakonom propisanog minimuma u iznosu od 150,00 KM, koja je i po uvjerenju ovog suda, srazmjerna težini počinjenog prekršaja i prekršajnoj odgovornosti okrivljenog i istom će se postići svrha kažnjavanja, kako na planu specijalne, tako i na planu generalne prevencije. Suprotno navodima iz žalbe okrivljenog, prvostepeni sud je pravilno kao otežavajuću okolnost na strani okrivljenog cijenio njegovu prethodnu kažnjavanost za isti prekršaj, odnosno, da se radi o specijalnom povratniku, budući da to proizilazi iz rješenja prvostepenog suda, broj 96 o Pr 145782 22 Pr od 27.04.2022. godine, koje je kao dokaz na prijedlog ovlaštenog organa provedeno tokom postupka, a okolnost da mu je pomenutim rješenjem izrečena uslovna osuda, irelevantna je sa aspekta postojanja ranije kažnjavanosti kao otežavajuće okolnosti na strani okrivljenog. Sa druge strane, sve olakšavajuće okolnosti koje okrivljeni ističe u žalbu prvostepeni sud je kao takve na strani okrivljenog već cijenio prilikom izricanja novčane kazne, imajući u vidu da je okrivljenom, bez obzira na njegovu raniju kažnjavanost za isti prekršaj, koju je cijenio kao otežavajuću okolnost, izrekao novčanu kaznu ispod zakonom propisanog minimuma od 500,00 KM, odnosno, u iznosu od 150,00 KM.

Kako je iz svega naprijed izloženog očigledno da je žalba okrivljenog neosnovana, odnosno, da ne postoje razlozi zbog kojih se žalbom pobija prvostepeno rješenje o prekršaju, a ni povrede materijalnog propisa o prekršajima, na koje pazi i ovaj sud po službenoj dužnosti, to je valjalo, na osnovu odredbe člana 74. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu okrivljenog M.Đ. kao neosnovanu odbiti i potvrditi prvostepeno rješenje, odnosno, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

SUDIJA

Iljo Klaić